

DRYCKER M.M.

Se även Kemiska produkter, Läkemedel och Teknisk sprit

Allm. anm. Särskilda bestämmelser om utförelse från riket av spritdrycker och vin, se TFH IV [8301] o.f.

Kommissionens förordning (EG) nr 555/2008 av den 27 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin när det gäller stödprogram, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, om ändring av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EG) nr 1782/2003, (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 3/2008 samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 2392/86 och (EG) nr 1493/1999, särskilt artiklarna 22, 84, 89, 97, 107, 117, 121 b och 121 c, och av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 479/2008 ändrades den tidigare ordningen för vinsektorn som fastställdes i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och den förordningen upphävdes från och med den 1 augusti 2008.

(2) De befintliga tillämpningsföreskrifterna för vinsektorn finns i flera förordningar som har ändrats ofta. Dessa tillämpningsföreskrifter, som gäller marknadsmekanismer, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn, måste ses över till följd av de ändringar av vinordningen som görs genom förordning (EG) nr 479/2008, och mot bakgrund av gjorda erfarenheter. Tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 479/2008 bör antas.

(3) Följande av kommissionens förordningar bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning:

– (EG) nr 1227/2000 av den 31 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, särskilt beträffande produktionskapacitet.

– (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna.

– (EG) nr 2729/2000 av den 14 december 2000 om tillämpningsföreskrifter för kontroller inom vinsektorn.

– (EG) nr 883/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land.

(4) Avdelning II i förordning (EG) nr 479/2008 innehåller bestämmelser om ett nytt stödprogram som ska beslutas på medlemsstatsnivå för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn. Det är lämpligt att fylla ut denna ram med tillämpningsföreskrifter.

(5) Det behövs ett förfarande för det första inlämnandet av stödprogrammet. Det behövs också ett förfarande för en årlig ändring av stödprogrammen inför nästkommande år så att de kan anpassas till eventuella nya förhållanden som inte kunde förutses när programmen först lades fram. Alla sådana förändringar bör begränsas och villkoras för att se till att de godkända stödprogrammets övergripande mål behålls.

(6) Enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 479/2008 kan medlemsstaterna välja att utforma stödåtgärderna på den geografiska nivå som de anser vara mest lämplig. Eftersom medlemsstaterna ansvarar för godkännandet av planerna bör de i sådana fall fastställa föreskrifter för inlämning och godkännande av planer och för vad planerna minst bör innehålla.

(7) I artikel 10 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för säljfrämjande åtgärder på marknader i tredjeland. Det behövs närmare föreskrifter om inrättandet av denna nya åtgärd.

(8) För att förebygga risken för snedvridning av konkurrensen behövs det föreskrifter om hur ursprunget för de produkter som omfattas av informations- och saluföringskampanjer ska anges.

(9) Med hänsyn till rättssäkerheten måste de budskap som förmedlas under en saluföringskampanj vara förenliga med lagstiftningen i de tredjeländer som kampanjen riktar sig till.

(10) Kriterier för medlemsstaternas urval och granskning av ansökningar bör fastställas för att se till att gemenskapsreglerna följs och att de åtgärder som får stöd för att genomföras är effektiva.

(11) För att försäkra sig om att gemenskapens åtgärder får effekt måste medlemsstaterna se till att de godkända marknadsföringskampanjerna överensstämmer med och kompletterar de nationella och regionala marknadsföringskampanjerna. För att skapa synergieffekter får medlemsstaterna upprätta gemensamma marknadsföringskampanjer och det bör fastställas bestämmelser som medger samarbete mellan de berörda medlemsstaterna. Företräde bör ges åt mikroföretag och åt små och medelstora företag som är i större behov av gemenskapsstöd än de större företagen.

(12) För att undvika dubbling av det stöd som kan ges för säljfrämjande åtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland eller rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), bör det fastställas bestämmelser som utesluter detta.

(13) I artikel 11 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för omstrukturering och omställning av vinodlingar. Särskilt föreskrivs i artikel 11.3 andra stycket i den förordningen att stöd till omstrukturering och omställning av vinodlingar inte lämnas för normal förnyelse av utjänta vinodlingar.

(14) Dessutom får medlemsstaterna fastställa föreskrifter om minimistorleken på de skiften som berörs för att kunna se till att systemet verkligen påverkar produktionskapaciteten.

(15) Vid tillämpningen av artikel 11 i förordning (EG) nr 479/2008 har medlemsstaterna ett stort utrymme att själva i detalj besluta om stödets räckvidd och bidragssatser, bland annat i fråga om schablonbelopp, fastställande av högsta bidragssatser för stöd per hektar och ändring av stödet på grundval av objektiva kriterier, inom de ramar som fastställs i kapitel I i avdelning II i den förordningen och de regler som antas enligt dessa. Gemensamma föreskrifter bör dock fastställas. Det bör även fastställas tidsbegränsade åtgärder för föreskrifternas genomförande och en korrekt övervakning. Föreskrifterna bör också omfatta utnyttjandet av återplanteringsrätter som uppkommer vid röjning, om detta föreskrivs i förslaget, så att högre bidragssatser kan beviljas på grund av de högre kostnader detta innebär.

(16) För att underlätta kontroll bör utbetalning av stöd normalt ske efter det att en viss åtgärd eller en uppsättning åtgärder har genomförts. Dock kan utbetalning ske före genomförandet om en säkerhet ställs som garanti för att åtgärden eller uppsättningen av åtgärder genomförs.

(17) Det bör fastställas närmare föreskrifter om medverkande i finansieringen av systemet för omstrukturering och omställning. Åtgärder måste vidtas för att se till att de medel som avsätts för systemet används effektivt, och i synnerhet behövs bestämmelser för förskottsutbetalningar.

(18) I artikel 12 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för grön skörd. Med tanke på subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ansvara för de administrativa arrangemangen kring ansökningsförfaranden för grön skörd. De bör kunna besluta före vilket datum producenterna ska ha genomfört den gröna skörden så att det med beaktande av tidsfrister och skördetider finns tillräckligt med tid för de nödvändiga kontrollerna före utbetalning.

(19) Med beaktande av de medel som anslås till systemet för grön skörd bör det föreskrivas att de arealer som berörs systematiskt ska kontrolleras på plats efter genomförandet. Det ska kontrolleras att druvorna förstörts helt. Det ska också kontrolleras att fitosanitära krav och miljökrav har respekterats. För att underlätta verifikationen bör utbetalning av premier ske efter att det kontrollerats att den gröna skörden har ägt rum.

(20) Dessutom bör högsta stödsatser fastställas för att se till att stödet inte blir ett permanent sätt att få avkastning för produkterna i stället för att släppa ut dem på marknaden.

(21) I artikel 13 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för inrättande av gemensamma fonder. Det bör fastställas närmare föreskrifter om denna nya åtgärd. Föreskrifterna bör i möjligaste mån medge flexibilitet och snabb tillämpning i händelse av kris och medlemsstaterna och producentorganisationerna bör därför själva kunna fatta beslut. Föreskrifterna bör dock förhindra missbruk och tillhandahålla gränser, bland annat i fråga om ekonomi. Eftersom producenterna i de nya medlemsstaterna i allmänhet är organiserade i mindre utsträckning än producenterna i de övriga medlemsstaterna bör stödtaket vara högre för de förstnämnda.

(22) I artikel 14 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för skörde försäkring. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna nya åtgärd. Föreskrifterna bör i möjligaste mån medge flexibilitet. De måste dock förhindra missbruk och tillhandahålla gränser, bland annat i fråga om ekonomi.

(23) I artikel 15 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en ny stödåtgärd för materiella och immateriella investeringar i företag. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna nya åtgärd som stämmer överens med motsvarande åtgärd som finns för landsbygdsutveckling. Det bör fastställas vilka typer av investeringar som kan få stöd, bland annat investeringar för utveckling av nya produkter, processer och tekniker. Dessutom bör vägledande stödberättigande kostnader fastställas.

(24) I artikel 16 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en stödåtgärd för destillation av biprodukter. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna nya åtgärd, och i synnerhet villkor för bortskaffande av biprodukter samt syftet med och högsta stödsatser för destillation av pressrester, vin och vindruv.

(25) I artikel 17 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en övergångsstödåtgärd för destillation av spritdrycker. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna nya åtgärd, särskilt beträffande syftet med stödet och möjligheterna att justera det.

(26) I artikel 18 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en övergångsstödåtgärd för krisdestillation. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna åtgärd, särskilt beträffande förfarande och villkor för stödet samt de kriterier som ska beaktas vid fastställande av stödbeloppet.

(27) I artikel 19 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs en övergångsstödåtgärd för användande av druvmust för berikning. Det bör fastställas närmare föreskrifter om inrättandet av denna åtgärd, särskilt beträffande syftet med stödet och högsta stödsatser för detta samt för att se till att särskilda kontroller görs av den produkt som används för att öka alkoholstyrkan.

(28) För att kunna övervaka tillämpningen av avdelning II i förordning (EG) nr 479/2008 och för en korrekt förvaltning av marknaden är det nödvändigt att kommissionen har tillgång till rätt uppgifter om genomförandet av stödprogrammen. Det är därför nödvändigt att närmare fastställa vilka uppgifter som ska anges vid rapportering och utvärdering av stödprogrammen för att man ska kunna bedöma deras resultat och effekter.

(29) De allmänna reglerna om budgetdisciplin, särskilt de som gäller ofullständiga eller felaktiga deklARATIONER från medlemsstaterna, bör tillämpas utöver de specifika regler som fastställs i den här förordningen.

(30) Närmare föreskrifter om den finansiella administrationen av systemet bör styras av de tillämpningsföreskrifter som antagits för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna.

(31) I artikel 76.1 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att för saft och must, för vilka tillämpningen av tullar beror på produktens importpris, ska detta pris kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde. På grund av särdragen i det nuvarande systemet för import av druvsaft och must till gemenskapen, i synnerhet det faktum att importen är oregelbunden såväl beträffande volym och periodicitet som beträffande importplats och ursprung, är det omöjligt att beräkna schablonimportvärden som är representativa för att kunna fastställa det verkliga importpriset. Därför bör priset fastställas genom kontroll av varje parti.

(32) Det importpris som ligger till grund för de importerade produkternas klassificering i Gemensamma tulltaxan bör uppgå till priset fritt ombord för de berörda produkterna, plus kostnader för försäkring och transport till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.

(33) Enligt artikel 82.3 i förordning (EG) nr 479/2008 bör de importerade produkter som avses i artikeln åtföljas av ett intyg och en analysrapport utfärdade av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det tredjeland där produkten har sitt ursprung. Det bör fastställas vilka krav som analysrapporten ska uppfylla.

(34) För att förenkla kontrollen bör det fastställas bestämmelser om att undanta produkter som importeras från tredjeland i små behållare och i begränsade kvantiteter från kravet på ett intyg och en analysrapport.

(35) Av harmoniserings skull bör undantagen från krav på intyg och analysrapport för vinprodukter som importeras till gemenskapen ligga i linje med de bestämmelser i gemenskapens tullagstiftning som rör undantag och reglerna för följedokument vid transport av vinprodukter inom gemenskapen.

(36) Användandet av datoriserade förfaranden ersätter efterhand det manuella inskrivandet av uppgifter inom olika delar av den administrativa verksamheten. Det bör därför också vara möjligt att använda datoriserade och elektroniska förfaranden när man utfärdar och använder V I 1 och V I 2.

(37) Vissa tredjeländer som inrättat ett effektivt system för kontroll av sina vinproducenter, vilket administreras av de organ eller myndigheter som avses i artikel 82.3 i förordning (EG) nr 479/2008, har uttryckt intresse för möjligheten att låta producenterna själva utfärda intyg och analysrapporter. I syfte att underlätta handeln med sådana tredjeländer bör det, såvida länderna har ingått avtal med gemenskapen som innehåller bestämmelser om ett närmare samarbete om bedrägeribekämpning och såvida handelsförbindelserna med gemenskapen är goda, tillåtas att de dokument som har utarbetats av producenterna betraktas som dokument utfärdade av nämnda organ eller myndigheter, i likhet med vad som är fallet i fråga om vin med gemenskapsursprung. I sådana fall bör nödvändiga garantier lämnas och en effektiv kontroll över utfärdandet av dokumenten bör ske.

(38) Det bör offentliggöras förteckningar över namn på och adress till de organ och laboratorier i tredjeländ som har rätt att utfärda intyg och analysrapporter, så att de myndigheter som i gemenskapen övervakar importen av vinprodukter vid behov kan göra nödvändiga kontroller.

(39) För att förenkla kontrollarbetet för medlemsstaternas behöriga myndigheter bör det fastställas hur intyget och analysrapporten ska utformas och, vid behov, vilka uppgifter de ska innehålla och på vilka villkor de får användas.

(40) Intyget och, när så är tillämpligt, analysrapporten för varje parti av en importerad produkt bör kontrolleras för att förhindra bedrägeri. Det bör därför krävas att varje enskilt parti åtföljs av denna eller dessa handlingar fram till dess att partiet omfattas av gemenskapens kontrollsystem.

(41) Med hänsyn till handelspraxis bör de behöriga myndigheterna, i de fall då ett parti vin delas, ha rätt att under egen kontroll låta utfärda ett utdrag ur intyget och analysrapporten som ska åtfölja varje nytt parti som uppstått vid delningen.

(42) Med hänsyn till behovet av ett snabbt och effektivt konsumentskydd bör tillämpningen av dessa åtgärder kunna avbrytas om det finns risk för bedrägeri eller fara för konsumenternas hälsa.

(43) Det bör även fastställas enkla regler för vilka handlingar som ska kunna visas upp vid import från ett annat tredjeländ än vinprodukternas ursprungsland, om inte produkterna har genomgått någon väsentlig bearbetning.

(44) Exportörernas och myndigheternas arbete kan förenklas genom att det på V I 1-dokumentet anges att den alkohol som tillsatts likörvin och annat vin med tillsats av alkohol har framställts av vin istället för att det krävs ett särskilt intyg för detta. Av samma skäl bör det föreskrivas att V I 1-dokumentet kan användas för att intyga att vinet har den ursprungsbeteckning som krävs för import av vin med sänkt tull. För vissa viner krävs inget intyg eller analysrapport i det fall ett intyg om ursprungsbeteckning kan visas upp. Det bör vara tillåtet att använda V I 1-dokumentet för att intyga att nämnda likörviner har en ursprungsbeteckning utan krav på att fältet beträffande analysrapport fylls i.

(45) Vinimport under koncessioner enligt överenskommelser med vissa tredjeländer ska åtföljas av intyg om att vinet uppfyller tillträdesvillkoren för koncessionen. Intygen ska vara utfärdade av offentliga organ eller av båda parter officiellt erkända organ som finns med i gemensamt upprättade förteckningar.

(46) Medlemsstaterna bör till kommissionen översända förteckningar med förslag på offentliga eller officiellt erkända organ som ska kunna utfärda dessa intyg, så att kommissionen kan sammanställa och utbyta dessa förteckningar med de tredjeländer som berörs. För att underlätta organens uppgifter bör förteckningarna lämnas i lämplig form och på ett lämpligt medium.

(47) I artiklarna 85 och 86 i förordning (EG) nr 479/2008 finns bestämmelser om hanteringen av olagliga planteringar. Det bör fastställas närmare föreskrifter om påföljder för producenter som inte följer de nya reglerna eller kravet på röjning av vinodlingar som planterats utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998 och om de meddelanden som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen om detta. Utan att det påverkar påföljder som medlemsstaterna tidigare har bestämt bör de påföljder som tillämpas vid underlåtelse att röja olagliga planteringar vara tillräckligt höga för att förmå producenterna att fullgöra skyldigheten. Påföljden bör därför motsvara minst det dubbla beloppet av det genomsnittliga röjningsbidraget.

(48) I artikel 87.1 i förordning (EG) nr 479/2008 föreskrivs att i de fall produkter från en olaglig vinodling kan släppas ut på marknaden för destillation ska det krävas bevis på att produkterna inte har släppts ut på marknaden. För att stärka kontrollerna bör möjligheterna att inte släppa ut produkterna på marknaden begränsas till tre typfall, nämligen destillation, grön skörd på den berörda producentens bekostnad eller familjens egen konsumtion, om en producents totala vinodlingsareal inte överstiger 0,1 hektar. Det är lämpligt att fastställa en tidsfrist för inlämning av destillationskontrakt enligt den artikeln. För att kontrollerna ska kunna organiseras effektivt bör de producenter som genomför en grön skörd informera de behöriga myndigheterna om sin avsikt att göra detta i god tid. För att underlätta kontrollerna bör medlemsstaterna ha möjlighet att föreskriva att producenterna ska vara skyldiga att i förväg anmäla vilken av de tre metoderna för att inte släppa ut produkterna på marknaden de tänker använda. Medlemsstaterna bör också ha rätt att ytterligare begränsa producenternas val av metod för detta.

(49) För att garantera en rättvis och kontrollerbar användning av gemenskapens budget ska påföljder med ekonomiska konsekvenser föreskrivas för de fall medlemsstaterna inte uppfyller sin meddelarplikt i samband med olagliga planteringar.

(50) Enligt artikel 91.1 i förordning (EG) nr 479/2008 får nyplanteringsrätter beviljas i samband med fastighetsreglering eller expropriation i samhällets intresse. Nyplanteringsrätterna bör inte vara fler än vad som krävs för att plantera en areal som motsvarar 105 procent av vad producenten förlorat på grund av åtgärderna, så att man inte undergräver förbudet mot plantering enligt artikel 90.1 i den förordningen.

(51) Enligt artikel 91.1 i förordning (EG) nr 479/2008 får nyplanteringsrätter även beviljas för försöksodling och odling av moderplantor för ympmaterial. De arealer som planteras med hjälp av sådana nyplanteringsrätter får bara användas för de angivna syftena och vindruvsprodukter framställda av druvor från dessa arealer får inte släppas ut på marknaden. Befintliga försöksodlingar och odlingar av moderplantor bör få vara kvar i enlighet med befintliga regler.

(52) Enligt artikel 91.1 i förordning (EG) nr 479/2008 får nyplanteringsrätter även beviljas för arealer vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda att konsumeras av vinodlarens familj. Detta kan dock leda till alltför betungande administrativa bördor på grund av det stora antalet sådana fall i vissa medlemsstater. Därför bör medlemsstaterna ha rätt att tillåta sådana arealer även om de inte har tilldelats planteringsrätter. För att undvika störningar av balansen på marknaden bör dock förutsättningen vara att de berörda arealerna är små och att vinodlaren inte producerar vin i kommersiell skala. De berörda arealerna och producenterna bör kontrolleras på lämpligt sätt och om bestämmelserna inte efterlevs bör detta leda till påföljder, bland annat röjning av arealerna.

(53) Inga återplanteringsrätter bör beviljas för arealer som röjts till följd av överträdelser av kraven enligt förordning (EG) nr 479/2008. Inga återplanteringsrätter bör heller beviljas för röjda arealer för vilka nyplanteringsrätter har beviljats för andra ändamål än kommersiell vinproduktion.

(54) Enligt artikel 92.2 i förordning (EG) nr 479/2008 får återplanteringsrätter beviljas producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar. Detta bör bara beviljas om den berörda producenten inte har tillräckligt med planteringsrätter för att plantera en areal som motsvarar den areal han åtar sig att röja. Beviljandet av återplanteringsrätter på grundval av ett sådant åtagande bör åtföljas av krav på att säkerhet ställs för att garantera att röjningsåtagandet genomförs. För att undvika störningar av balansen på marknaden får, under den period som den nyplanterade arealen och den areal som ska röjas båda odlas, bara den ena arealen producera vin som ska släppas ut på marknaden.

(55) Enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 479/2008 ska medlemsstaterna inrätta nationella eller regionala reserver av planteringsrätter för att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten. För att undvika störningar av marknadsbalansen bör överföringen av planteringsrätter via ett reservsystem inte kunna leda till en total ökning av produktionskapaciteten i medlemsstaterna. Ett liknande förbud mot att öka produktionskapaciteten föreskrivs redan i samband med överföring av planteringsrätter mellan företag i artikel 92.5 i den förordningen. I sådana situationer får medlemsstaterna använda sig av en nedsättningskoefficient för överföring av planteringsrätter.

(56) Enligt artikel 93.5 i förordning (EG) nr 479/2008 behöver inte en medlemsstat tillämpa systemet med reserver om den kan bevisa att den har ett effektivt system för förvaltning av planteringsrätter i hela landet. I så fall kan en medlemsstat besluta om att systemet med reserver ska användas i delar av dess territorium och ett annat effektivt system ska användas i andra delar av territoriet. De medlemsstater som vill använda sig av möjligheten enligt den artikeln bör kunna bevisa att det har ett sådant system och visa behovet av eventuella undantag från bestämmelserna i kapitel I i avdelning V i den förordningen.

(57) Enligt artikel 90.6 i förordning (EG) nr 479/2008 får medlemsstaterna besluta att behålla förbudet mot plantering av vinstockar med druvsorter för vinframställning fram till och med den 31 december 2018. Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstater som vill använda sig av denna möjlighet ska meddela kommissionen om detta i god tid.

(58) Enligt artikel 100 i förordning (EG) nr 479/2008 får röjningsbidrag endast beviljas för areal som brukas. För att myndigheterna ska kunna kontrollera om en areal brukas korrekt bör det föreskrivas att det utöver de obligatoriska kontrollerna på plats också krävs bevis på vinodlingens produktion. Detta bör ske genom uppvisande av skördedeklarationer för föregående år, eller om skördedeklarationer inte finns av motiverade skäl, på annat sätt som medlemsstaten föreskriver för detta ändamål och som medlemsstaten noga kontrollerat trovärdigheten för.

(59) Enligt artikel 104.4. i förordning (EG) nr 479/2008 får medlemsstaterna utesluta bergsområden och branta sluttningar från systemet med röjning. Detta undantag bör omfatta terrasser som anlagts på grund av att sluttningens lutning utan terrasser skulle innebära att odling försvårades eller skapa allvarliga erosionsproblem. Det bör fastställas kriterier för vilka områden som kan omfattas av sådana undantag, på grundval av allmänt vedertagna yrkesnormer. Enligt artikel 104.5 och 104.6 i den förordningen kan medlemsstaterna också utesluta arealer på grund av miljöhänsyn och Grekland kan utesluta arealer med vinstockar på de egeiska öarna och de grekiska joniska öarna utom Kreta och Euboia. Dessa undantag ska vara välgrundade och regelbundet meddelas kommissionen.

(60) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av det tidigare systemet för permanent nedläggning bör systemet med skalor för röjningsbidraget bibehållas. Röjningsbidragets nya skalor ska stå i relation till skalorna för de premier som gällde i systemet innan förordning (EG) nr 479/2008 trädde i kraft, med ett tillägg med + 20 procent 2009, + 10 procent 2010 och 0 procent 2011.

(61) Med tanke på subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ansvara för de administrativa arrangemangen kring ansökningsförfaranden för röjningsbidrag. De bör själva kunna besluta om vilket datum producenterna ska ha genomfört röjningen för att de ska ha tid till de nödvändiga kontrollerna innan utbetalningen, som ska ha skett den 15 oktober.

(62) För att medge ett effektivt utnyttjande av de medel som är reserverade för röjningsåtgärder bör medlemsstaterna föreskriva ett system som medger kontroll av att ansökan om röjningsbidrag är välgrundad, med bland annat i tillämpliga fall ett skriftligt åtagande av producenten och en skyldighet för denne att stå för de kostnader som uppkommit vid behandlingen av ansökan om ansökan tas tillbaka utan vederbörlig motivering.

(63) För att underlätta kontrollerna bör utbetalning av bidraget göras först efter det att röjningen har genomförts.

(64) Enligt 104.1 i förordning (EG) nr 479/2008 får en medlemsstat avvisa ytterligare ansökningar om tillämpning av systemet med röjning på dess territorium eller inom en viss region när den sammanlagda röjda arealen uppgår till 8 respektive 10 procent av vinodlingsarealen. Medlemsstaterna bör meddela kommissionen när de fattar ett sådant beslut.

(65) För att kunna övervaka tillämpningen av avdelningarna II och V i förordning (EG) nr 479/2008 och förvalta marknaden på ett lämpligt sätt är det nödvändigt att kommissionen får nödvändiga uppgifter om produktionskapaciteten. Det är därför nödvändigt att fastställa närmare föreskrifter om vilken information som ska lämnas i den inventering som nämns i artikel 109 i den förordningen.

(66) För att skapa en enhetligare grund för utbetalningar av stöd till omstrukturering och omställning av vinodlingar, stödet för grön skörd och röjningsbidraget är det lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa bestämmelser om mätning av arealer, särskilt för att fastställa vad som motsvarar areal planterad med vinstockar.

(67) Det bör fastställas bestämmelser för de kontroller som krävs för en korrekt tillämpning av förordning (EG) nr 479/2008 och den här förordningen, samt av de påföljder som ska tillämpas vid upptäckta överträdelser. Åtgärderna bör omfatta såväl specifika kontroller och påföljder som fastställs på gemenskapsnivå som ytterligare nationella kontroller och påföljder. Kontrollerna och påföljderna bör vara avskräckande, effektiva och proportionerliga.

(68) Kontroller av produktionskapaciteten bör i första hand baseras på vinodlingsregistret.

(69) Med beaktande av vikten av att kontrollera produktionskapaciteten och de medel som anslås till systemet med röjning bör det föreskrivas att de berörda arealerna systematiskt ska kontrolleras på plats både före och efter röjningen. De medlemsstater som förfogar över ett tillförlitligt grafiskt verktyg och uppdaterad information om den berörda arealen bör dock ha möjlighet att genomföra kontrollen före röjningen administrativt. När det gäller kontrollen efter röjningen kan fjärranalys användas för att kontrollera så att vinstockarna faktiskt har röjts och därför bör fjärranalys vara tillåtet vid denna kontrollfas. Med tanke på svårigheterna att beräkna areal med hjälp av fjärranalys bör denna metod endast tillåtas när hela vinodlingsskiften röjs, eller om fjärranalysen kan ske med en upplösning som är lika med eller bättre än 1 m². I varje fall bör antingen kontrollen före eller kontrollen efter röjningen ske på plats.

(70) För en enhetlig tillämpning av bestämmelserna inom vinsektorn bör föreskrifter antas som dels närmare anger redan gällande nationella och gemenskapliga kontrollförfaranden, dels säkerställer ett direkt samarbete mellan de organ som ansvarar för kontroller inom vinsektorn.

(71) Det bör finnas föreskrifter som styr hur de nationella organen och kommissionen ska samarbeta med varandra för att se till att föreskrifterna för vinsektorn tillämpas korrekt. Dessa föreskrifter bör inte hindra tillämpningen av särskilda bestämmelser om gemenskapens utgifter, straffrättsliga frågor eller nationella administrativa påföljder.

(72) Medlemsstaterna bör se till att de organ som ansvarar för kontroller inom vinsektorn arbetar effektivt. De bör därför utse ett organ som ska ansvara för förbindelserna mellan dem och med kommissionen. Det är också mycket viktigt att kontrollarbetet samordnas mellan de behöriga organen i alla medlemsstater där kontroller inom vinsektorn har delats upp mellan flera behöriga organ.

(73) För att få en enhetlig tillämpning av föreskrifterna i hela gemenskapen bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att personalen vid de behöriga organen har tillräckliga kontrollbefogenheter för att kunna garantera att reglerna efterlevs.

(74) Utvecklingen av handeln med vin mellan de olika medlemsstaterna, i synnerhet det stadigt stigande antalet multinationella företag inom denna sektor, och de möjligheter som ges genom förvaltningsbestämmelserna att, med eller utan stöd, utföra eller överföra aktiviteter i eller till andra områden än de där produkterna odlats, vittnar om vinmarknadernas inbördes beroende. Detta förhållande kräver en bättre harmonisering av kontrollmetoderna och ett närmare samarbete mellan de olika kontrollorganen.

(75) För ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av vinsektorns bestämmelser bör medlemsstaternas behöriga organ på begäran kunna samarbeta med behöriga organ i andra medlemsstater. Föreskrifter bör fastställas för sådant samarbete och sådan assistans.

(76) Mot bakgrund av den komplicerade karaktären i vissa ärenden och behovet av snabba åtgärder är det synnerligen viktigt att ett behörigt organ som har begärt assistans, efter överenskommelse med det andra behöriga organet, kan låta tjänstemän som den själv utser delta i undersökningarna.

(77) Vid allvarig risk för bedrägeri eller vid bedrägeri som berör en eller flera medlemsstater måste de olika behöriga organen ha möjlighet att på egen hand använda det förfarande som kallas spontan assistans.

(78) Mot bakgrund av att den information som utbyts enligt den här förordningen är av konfidentiell natur, bör den sekretessbeläggas i handels- och yrkesmässigt hänseende.

(79) Genom förordning (EG) nr 2729/2000 inrättas en analysdatabas vid Gemensamma forskningscentret (GFC) för att harmonisera kontrollanalyserna i hela gemenskapen och för att sammanställa prover och analysrapporter från medlemsstaterna.

(80) Tillämpandet av isotopiska referensanalyismetoder bör ge en bättre kontroll av vinprodukters berikning, bör kunna påvisa vattentillsatser i dem och i förening med analysresultat om andra isotopiska kännetecken hos dem kunna bidra till att verifiera om de överensstämmer med det ursprung som anges i deras beteckning. För att det ska bli lättare att tolka dessa analysresultat bör de kunna jämföras med resultat som tidigare erhållits med samma metoder och vid analyser av liknande produkter för vilka ursprung och framställning har bekräftats.

(81) Isotopanalys av viner eller vinprodukter bör genomföras med de referensanalyismetoder som föreskrivs i artikel 31 i förordning (EG) nr 479/2008.

(82) För att göra det lättare att tolka resultaten av de analyser som utförs i gemenskapslaboratorier med den nödvändiga utrustningen, och för att analysresultat från olika laboratorier ska kunna jämföras, bör enhetliga föreskrifter fastställas för druvprovtagning, jäsning och förvaring av druvprover.

(83) För att kunna garantera analysdatabasens kvalitet och jämförbarhet bör ett system med erkända kvalitetsnormer tillämpas på de laboratorier som medlemsstaterna anlitar för den isotopiska analysen av prover för databasen.

(84) Isotopanalys är en analysmetod som används för kontroll och för att förhindra bedrägerier inom vinsektorn. Den kräver högt specialiserade kunskaper och teknisk utrustning. De flesta av de medlemsstater som anslöt sig till gemenskapen 2004 och 2007 har inte resurser för att använda denna metod. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av kontrollförfarandena bör GFC utföra analyserna åt dessa medlemsstater under en övergångsperiod till dess att de förfogar över den kompetens och utrustning som behövs.

(85) Isotopanalysen av vinprodukter och dess tolkning är komplicerade förfaranden. För att möjliggöra en enhetlig tolkning av analysresultaten bör GFC:s databas göras tillgänglig för de officiella laboratorier som tillämpar denna analysmetod och på begäran även för andra offentliga organ i medlemsstaterna, samtidigt som reglerna för skydd av personuppgifter följs.

(86) Förordning (EG) nr 2729/2000 innehåller föreskrifter om tagning av prover för leverans till ett officiellt laboratorium i en annan medlemsstat och innehåller allmänna föreskrifter om tagning av prover som ska isotopanalyseras. Dessa föreskrifter bör övertas och provtagning för gemenskapens databas bör betraktas som ett specialfall, där vinproduktprover tas i direkt samarbete mellan de behöriga organen.

(87) För att säkerställa att kontrollerna utförs objektivt bör tjänstemännen från en medlemsstats behöriga organ kunna begära av ett behörigt organ i en annan medlemsstat att den utför provtagningar. Den tjänsteman som gör en sådan begäran bör få tillgång till de insamlade proverna och även få bestämma vilket laboratorium som ska utföra analyserna.

(88) För samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga organ bör föreskrifter fastställas för officiell provtagning och för provernas användning, så att de blir representativa och det blir möjligt att verifiera de officiella analysresultaten i hela gemenskapen.

(89) För att administrativt förenkla frågan om betalningsansvar för kostnaderna för tagning och avsändning av prov, analytiska och organoleptiska undersökningar och medverkan av sakkunniga, bör den principen fastställas att dessa kostnader ska bäras av det organ som har beställt provtagningen eller begärt sakkunnigmedverkan.

(90) Bevisvärdet bör närmare anges för de uppgifter som erhållits i samband med kontroller enligt den här förordningen.

(91) För att få en normal kontroll och provtagning på vinodlingarnas druvor är det viktigt att föreskriva att de som berörs inte får försvåra de kontroller som de utsätts för utan att de bör underlätta provtagningen och bidra med de uppgifter som krävs för tillämpningen av den här förordningen.

(92) Det bör fastställas bestämmelser angående typ, format och medel för de meddelanden som behövs för att genomföra den här förordningen. Dessa bör omfatta meddelanden från medlemsstaterna till kommissionen.

(93) För att garantera en rättvis och kontrollerbar användning av gemenskapens budget ska påföljder med ekonomiska konsekvenser föreskrivas för de fall medlemsstaterna inte uppfyller sin meddelarplikt.

(94) Den information som krävs för verifikation och revision av genomförandet av den här förordningens bestämmelser bör sparas av medlemsstaterna under en lämplig tidsrymd för att medge kontroller.

(95) De utbetalningar som görs enligt avdelningarna II och V i förordning (EG) nr 479/2008 bör i sin helhet göras till stödmottagarna. För att undvika onödig administration bör medlemsstaterna ha rätt att betala ut försäkringsstödet till producenterna genom försäkringsbolag enligt vissa villkor.

(96) Det bör fastställas bestämmelser för att lösa fall av uppenbara fel, force majeure och andra exceptionella omständigheter för att säkerställa att producenterna behandlas rättvist. Föreskrifter för konstruerade situationer bör fastställas för att undvika att någon gör en vinst på sådana situationer.

(97) Bestämmelser bör fastställas för en smidig övergång från det tidigare systemet till det nya som föreskrivs i den här förordningen och genomförandet av övergångsbestämmelserna i artikel 128 i förordning (EG) nr 479/2008.

(98) Förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna har inte yttrat sig inom den tidsfrist som dess ordförande fastställt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Inledande bestämmelser

Artikel 1 – Tillämpningsområde och användning av termer

[3551] 1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för följande bestämmelser i förordning (EG) nr 479/2008:

- a) Stödåtgärder (avdelning II).
- b) Handel med tredjeland (avdelning IV).
- c) Produktionskapacitet (avdelning V).
- d) Inventering enligt artikel 109.
- e) Kontroller inom vinsektorn (artikel 117).
- f) Mätning av arealer enligt artikel 121 c.

Den här förordningen ska inte påverka tillämpningen av

a) särskilda bestämmelser om kontakterna mellan medlemsstaterna för bekämpning av bedrägerier inom vinsektorn så länge dessa underlättar tillämpningen av den här förordningen,

b) föreskrifter för

- i) straffrättsligt förfarande eller ömsesidigt juridiskt bistånd mellan medlemsstaterna i straffrättsliga frågor,
- ii) förfarandet för administrativa påföljder.

2. Termer som används i förordning (EG) nr 479/2008 ska ha samma betydelse när de används i den här förordningen.

3. I avdelning II ska 'åtgärd' avse ett projekt, kontrakt eller arrangemang eller annan åtgärd som ingår i ett visst stödprogram, som motsvarar någon av de aktiviteter inom de åtgärder som avses i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 479/2008 och som genomförs av en eller flera stödmottagare. *Förordning 42/2009.*

Avdelning II

Avdelning III – Handel med tredjeländer

Kapitel I – Ordningen med införselpris för druvsaft och druvmust

Artikel 38 – Definition

[3552] I denna avdelning avses med parti den kvantitet av en vara som en avsändare skickar till en mottagare och som omfattas av en enda tulldeklaration för övergång till fri omsättning. Varje deklaration får endast gälla varor som har samma ursprung, enligt definitionen i artiklarna 23 (TFH III:I [123]) och 24 (TFH III:I [124]) i förordning (EEG) nr 2913/92, och som omfattas av ett och samma KN-nummer.

Artikel 39 – Kontroll av varje enskilt parti

[3553] 1. För produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 30 som tas upp i bilaga I tredje delen avsnitt I bilaga 2 till Gemensamma tulltaxan och som omfattas av systemet med införselpriser, ska det faktiska tullvärdet kontrolleras för varje enskilt parti.

2. Införselpriset i bilaga 2 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 för de produkter som avses i punkt 1 ska fastställas på grundval av tullvärdet.

Kapitel II – Intyg och analysrapport för vin, druvsaft och druvmust som importeras

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 40 – Obligatoriska handlingar

[3554] Det intyg och den analysrapport som avses i artikel 82.3 [3518] leden a och b i förordning (EG) nr 479/2008 ska samlas i ett enda dokument, i vilket den del som utgör

a) intyget ska utfärdas av ett organ i det tredjeland som produkterna kommer från, och

b) analysrapporten ska utfärdas av ett officiellt laboratorium som är godkänt av det tredjeland som produkterna kommer från.

Artikel 41 – Analysrapportens innehåll

[3555] Analysrapporten ska innehålla följande uppgifter

- a) om vin och delvis jäst druvmust:
 - i) total alkoholhalt i volymprocent,
 - ii) verklig alkoholhalt i volymprocent,
- b) om druvmust och druvsaft: densitet,
- c) om vin och druvmust och druvsaft:
 - i) total torrsubstanshalt,
 - ii) total syrahalt,
 - iii) halt av flyktiga syror,
 - iv) citronsyrahalt,
 - v) total svaveldioxidhalt. *Förordning 42/2009.*

Artikel 42 – Dispens

[3556] 1. Produkter med ursprung i tredjeland som exporteras därifrån i märkta behållare som rymmer högst 5 liter och som är försedda med en engångsförslutning ska undantas från kravet på ett intyg och en analysrapport, om den sammanlagda transporterade kvantiteten inte överstiger 100 liter, även om den är fördelad på flera partier.

2. Även om produkterna inte uppfyller villkoren i punkt 1 behöver intyg och analysrapport inte heller uppvisas beträffande

a) vin, druvmust och druvsaft, dock högst 30 liter per resande, i resandes personliga bagage enligt artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 918/83,

b) vin i försändelser från en privatperson till en annan enligt artikel 29 i förordning (EEG) nr 918/83, dock högst 30 liter per parti,

c) vin och druvsaft som ingår i en privatpersons flyttgods när denne flyttar från ett tredjeland till gemenskapen enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 918/83,

d) vin och druvsaft för mässor i enlighet med definitionen i artikel 95 i förordning (EEG) nr 918/83, förutsatt att produkterna i fråga är tappade på märkta behållare på högst två liter och försedda med en engångsförslutning,

e) vin, druvmust och druvsaft i andra behållare som importeras för vetenskapliga eller tekniska försök, dock högst 100 liter,

f) vin och druvsaft som importerar i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 eller andra konsulära konventioner eller New Yorkkonventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag,

g) vin och druvsaft som finns i lager ombord på fartyg och flygplan i internationell trafik,

h) vin och druvsaft som har sitt ursprung och buteljerats i Europeiska gemenskapen, har exporterats till ett tredjeland och återförts till gemenskapen och där övergått till fri omsättning.

Avsnitt 2 – Villkor i samband med import av vin, druvsaft och druvmust och metoder för upprättande och användning av intyg och analysrapport

Artikel 43 – V I 1-dokumentet

[3557] 1. Intyget och analysrapporten för varje parti som ska importeras till gemenskapen ska upprättas på V I 1-dokumentet.

V I 1-dokumentet enligt första stycket ska upprättas på V I 1-blanketten enligt förlagan i bilaga IX [3571]. Det ska undertecknas av en tjänsteman vid ett offentligt organ och av en tjänsteman vid ett godkänt laboratorium enligt artikel 48.

2. Om produkten i fråga inte är avsedd för direkt konsumtion, behöver analysrapporten i V I 1-blanketten dock inte fyllas i.

Om det rör sig om vin i märkta behållare som rymmer högst 60 liter och är försedda med engångsförslutningar, och vinet härstammar från ett land som anges i bilaga XII del A [3574] och som har gett särskilda garantier vilka har godkänts av gemenskapen, ska analysrapporten på V I 1-blanketten endast innehålla följande uppgifter:

- a) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- b) Total syrahalt.
- c) Total svaveldioxidhalt. *Förordning 202/2013.*

Artikel 44 – Beskrivning av handlingarna

[3558] 1. V I 1-blanketten ska bestå av ett original som fylls i på maskin eller för hand och en genomslagskopia.

2. V I 2-blanketten ska vara ett utdrag som utformats enligt förlagan i bilaga X [3572]. Det innehåller samma uppgifter som V I 1-dokumentet eller ett annat V I 2-utdrag och ska stämplas av ett tullkontor i gemenskapen. V I 2-blanketten ska bestå av ett original och två kopior.

3. V I 1-dokumentet och V I 2-utdragen ska uppfylla de tekniska krav som anges i bilaga XI.

4. Både originalet och kopian ska åtfölja produkten. V I 1- och V I 2-blanketterna ska fyllas i antingen på maskin eller för hand eller med en motsvarande metod som godkänts av ett offentligt organ. Om de fylls i för hand ska detta göras med bläck och versaler. De får inte innehålla några raderingar eller överskrivningar. Ändringar ska göras genom att de felaktiga uppgifterna stryks över och rätt uppgifter läggs till, om så behövs. Varje sådan ändring ska godkännas av upphovsmannen och stämplas av den offentliga myndigheten, laboratoriet eller tullmyndigheterna.

5. V I 1-dokumentet och V I 2-utdragen ska förses med ett löpnummer, som när det gäller V I 1-dokumentet tilldelas av den myndighet vars tjänsteman undertecknar intyget och vad gäller V I 2-utdragen av det tullkontor som stämplar dem i enlighet med artikel 47.2 och 47.3.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2, 3, 4 och 5, får V I 1 och V I 2 utfärdas och användas i datoriserade system enligt de regler som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Den elektroniska versionen av V I 1 och V I 2 ska ha exakt samma innehåll som pappersversionen.

Artikel 45 – Förenklat förfarande

[3559] 1. V I 1-dokument som upprättats av vinproducenter i de tredjeländer som anges i bilaga XII del B [3574] och som har gett särskilda garantier som godkänts av gemenskapen ska gälla som intyg eller analysrapporter upprättade av de myndigheter och laboratorier som avses i artikel 48, förutsatt att producenterna var för sig har godkänts av de behöriga myndigheterna i dessa tredjeländer och att de står under dessa myndigheters kontroll.

2. De godkända producenter som avses i punkt 1 ska använda V I 1-blanketten och i fält 9 ange namn och adress på den godkännande myndigheten i det aktuella tredjelandet. De ska fylla i blanketten och ange följande uppgifter:

a) I fält 1, namn och adress samt registreringsnummer i ett av de tredjeländer som anges i bilaga XII del B.

b) I fält 10, åtminstone de uppgifter som avses i artikel 43.2.

Producenterna ska skriva sin namnteckning i det därför avsedda utrymmet i fälten 9 och 10, varvid de ska stryka orden ”namn och tjänsteställning”.

Stämpel och uppgift om laboratoriets namn och adress behövs inte. *Förordning 202/2013*.

Artikel 46 – Undantag

[3560] Artikel 43.2 och artikel 45 i denna förordning behöver inte tillämpas, om det konstateras att de produkter som omfattas av åtgärderna har varit föremål för förfalskning som kan innebära en hälsorisk för konsumenterna eller om de behandlats med andra oenologiska metoder än de som avses i artikel 82.2 [3518] i förordning (EG) nr 479/2008.

Artikel 47 – Användning

[3561] 1. Originalen och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdragen ska i samband med tullbehandlingen av partiet för övergång till fri omsättning överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tullbehandlingen äger rum.

Myndigheterna ska i förekommande fall fylla i baksidan av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget. De ska lämna tillbaka originalet och bevara kopian i minst fem år.

2. Om ett parti ska vidarebefordras i sin helhet innan det övergår till fri omsättning, ska den nye avsändaren till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står lämna V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt eventuellt en senare ifylld V I 2-blankett.

Myndigheterna ska kontrollera att de uppgifter som lämnas i V I 1-dokumentet överensstämmer med uppgifterna på V I 2-blanketten eller eventuellt att uppgifterna i V I 2-utdraget överensstämmer med den senare ifyllda V I 2-blanketten, och sedan stämpla den sistnämnda V I 2-blanketten, som nu gäller som V I 2-utdrag, och fylla i baksidan på det tidigare utfärdade dokumentet eller utdraget. Myndigheterna ska lämna tillbaka utdraget samt originalet av V I 1-dokumentet eller det första V I 2-utdraget till den nye avsändaren och bevara kopian i minst fem år.

Om ett varuparti återexporteras till tredjeland behöver ingen V I 2-blankett fyllas i.

3. Om ett parti ska delas upp innan det övergår till fri omsättning, ska originalet och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt, för varje nytt parti, originalet och två kopior av en senare ifylld V I 2-blankett överlämnas till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står.

Myndigheterna ska kontrollera att de uppgifter som lämnas i V I 1-dokumentet eller på V I 2-utdraget överensstämmer med uppgifterna på den V I 2-blankett som fyllts i senare för varje nytt parti, och sedan stämpla den sistnämnda som nu gäller som V I 2-utdrag, samt fylla i baksidan på det V I 1-dokument eller V I 2-utdrag som legat till grund för utdraget. Myndigheterna ska lämna tillbaka V I 2-utdraget samt V I 1-dokumentet eller det tidigare utfärdade V I 2-utdraget och bevara en kopia av vart och ett av dessa dokument i minst fem år.

Artikel 48 – Förteckning över behöriga organ

[3562] 1. Kommissionen ska på grundval av meddelanden från de behöriga myndigheterna i tredjeland upprätta och fortlöpande uppdatera förteckningar över namn och adresser på de myndigheter, laboratorier och vinproducenter som har befogenhet att utfärda V I 1-dokument. Kommissionen ska offentliggöra myndigheternas och laboratoriernas namn och kontaktuppgifter på Internet.

2. Meddelandena från de behöriga myndigheterna i tredjeland enligt punkt 1 ska innehålla

a) namn och adresser till de officiella organ och laboratorier som har godkänts eller utsetts att utfärda V I 1-dokument,

b) namn, adress och officiella registreringsnummer på de vinproducenter som har befogenhet att utfärda V I 1-dokument.

Förteckningarna enligt punkt 1 ska endast omfatta de organ och laboratorier enligt led a i första stycket som av de behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet har

bemyndigats att på begäran ge kommissionen och medlemsstaterna all den information som behövs för att bedöma de uppgifter som förekommer i de enskilda dokumenten.

3. Förteckningarna ska fortlöpande uppdateras, särskilt vad gäller adressändringar och ändringar av namnet på organ och laboratorier.

Artikel 49 — Indirekt import

[3563] I de fall då ett vin exporteras från ett tredjeland där vinet har framställts (nedan kallat ursprungsland) till ett annat tredjeland (nedan kallat exportland) och därifrån exporteras till gemenskapen, får de behöriga myndigheterna i exportlandet upprätta ett V I 1-dokument för vinet på grundval av ett V I 1-dokument eller motsvarande som upprättats av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet utan att det krävs kompletterande analyser av vinet, om detta vin

a) redan har tappats på flaska i ursprungslandet och märkts och detta inte ändras, eller

b) exporteras i bulk från ursprungslandet och härtappas och märks i exportlandet utan vidare bearbetning.

Den behöriga myndigheten i exportlandet ska, på V I 1-dokumentet, intyga att det rör sig om ett sådant vin som avses i första stycket och att de angivna villkoren är uppfyllda.

V I 1-dokumentet i original eller en attesterad kopia av detta dokument eller ett motsvarande dokument från ursprungslandet ska bifogas V I 1-dokumentet från exportlandet.

I denna artikel avses med ursprungsland endast sådana länder som finns med i den förteckning över organ och laboratorier i tredjeländer som har fått befogenhet att utfärda de dokument som ska åtfölja all import av vin, vilken offentliggjorts i enlighet med artikel 48.1.

Artikel 50 — Särskilda regler för vissa viner

[3564] 1. När det gäller likörviner och vin som tillsatts alkohol för destillation ska V I 1-dokumentet erkännas som giltigt endast om det officiella organ som avses i artikel 48 har skrivit följande i fält 14:

”Härmed intygas att den alkohol som har tillsatts detta vin är framställd av vin.”

Detta intygande ska kompletteras med uppgifter om

- a) det utfärdande organets fullständiga namn och adress,
- b) namnunderskrift av en tjänsteman vid organet,
- c) organets stämpel.

2. V I 1-dokumentet kan användas för att intyga att ett importerat vin omfattas av en geografisk beteckning enligt antingen Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet) eller gemenskapslagstiftningen om geografiska beteckningar eller ett avtal om erkännande och skydd av geografiska beteckningar som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och det tredjeland som vinet kommer från.

I sådana fall ska följande anges i fält 14:

”Härmed bekräftas att det vin som avses i detta dokument har producerats i vinodlingsområdet ... och har tilldelats den geografiska beteckning som anges i fält 6 i enlighet med bestämmelserna i ursprungslandet.”

Denna bekräftelse ska kompletteras med de uppgifter som anges i punkt 1 andra stycket.

Artikel 51 — Godkända importerade viner

[3565] Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat misstänker att en produkt med ursprung i tredjeland inte uppfyller kriterierna i artikel 82.1 och 82.2 i förordning (EG) nr 479/2008 ska myndigheterna omedelbart underrätta kommissionen.

Kapitel III — Särskilda bestämmelser vid export

Artikel 52 — Anmälan av officiella organ

[3566] 1. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända en förteckning med förslag på de officiella eller officiellt erkända organ som ska utfärda intyg som visar att vinet i fråga uppfyller tillträdesvillkoren för koncessioner enligt avtalen med tredjeländer.

2. Kommissionen ska på gemenskapens vägnar tillsammans med det berörda tredjelandet upprätta och utväxla förteckningen över de offentliga organ som har rätt att utfärda det intyg som avses i punkt 1 och motsvarande intyg som utfärdats av det berörda tredjelandet.

3. Kommissionen ska offentliggöra den förteckning som avses i punkt 2 och uppdatera den regelbundet.

Kapitel IV — Övergångsbestämmelser

Artikel 53 — V I 1 och V I 2

[3567] De V I 1-dokument och V I 2-utdrag som överensstämde med gällande bestämmelser när de utfärdades men som från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande inte längre gör det, får fortsätta att användas fram till och med den 31 december 2008.

Artikel 54 — Frisläppande av säkerhet

[3568] På de berörda parternas begäran ska de säkerheter som ställts för utfärdande av import- och exportlicenser frisläppas från och med den 1 augusti 2008, om de inte redan slutat gälla före det datumet.

Avdelning IV — Produktionskapacitet

Avdelning VI — Allmänna bestämmelser, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 96

Artikel 103 — Upphävande och hänvisningar

[3569] 1. Förordningarna (EG) nr 1227/2000, (EG) nr 1623/2000, (EG) nr 2729/2000 och (EG) nr 883/2001 ska upphöra att gälla.

Dock ska

a) de relevanta reglerna i förordningarna (EG) nr 1227/2000 och (EG) nr 1623/2000 fortsätta gälla i den mån åtgärder som är stödberättigade enligt förordning (EG) nr 1493/1999 har inletts eller genomförts före den 1 augusti 2008,

b) Tabell 9 i bilagan till förordning (EG) nr 1227/2000 ska fortsätta gälla om inte annat föreskrivs i en tillämpningsförförordning om märkning och presentation av vin som antas på grundval av artikel 63 i förordning (EG) nr 479/2008.

c) bilaga I till förordning (EG) nr 1623/2000 gälla fram till och med den 31 juli 2012.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna i punkt 1 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XXII. *Förordning 42/2009.*

Artikel 104 — Ikraftträdande

[3570] Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2008.

Artikel 2 och kapitel III i avdelning IV ska dock tillämpas från och med den 30 juni 2008.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT, L 170, den 30 juni 2008.

Bilaga I

Tilldelning (Övergång till fri omsättning och utfärdande av utdrag)

Kvantitet	11. Nummer och datum för tulldokumentet för övergång till fri omsättning och för utdraget	12. Mottagarens fullständiga namn och adress (utdrag)	13. Den behöriga myndighetens stämpel
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
14. Övriga anmärkningar			

[3572]

BILAGA X

V I 2-blankett i enlighet med artikel 44.1

EUROPEISKA GEMENSKAPEN		UTFÄRDANDE MEDLEMSSTAT:	
1. Avsändare (namn och adress)		V I 2 löpnummer:	
2. Mottagare (namn och adress)		UTDRAG AV DOKUMENT FÖR IMPORT AV VIN, DRUVAFT ELLER DRUVMUST TILL EUROPEISKA GEMENSKAPEN	
3. Utdrag ur VI1-dokument nr Utfärdat av (tredjelandets namn): Datum:		4. Utdrag ur V I 2-utdrag nr Stämplat av (EG-tullkontorets fullständiga namn och adress): Datum:	
5. Beskrivning av den importerade produkten		6. Kvantitet i l/hl/kg (1)	
		7. Antal flaskor	
8. AVSÄNDARENS DEKLARATION (2)			
Det V I 1-dokument som avses i fält 3 ☐ / Det utdrag som avses i fält 4 ☐ har utfärdats för ovanstående produkt och omfattar:			
☐ Ett INTYG om att den ovanstående produkten ☐ är/ ☐ inte är avsedd för direkt konsumtion, stämmer överens med Europeiska gemenskapens definitioner eller kategorisering av vindruvsprodukter och har tillverkats enligt oenologiska processer ☐ som rekommenderats och publicerats av OIV / ☐ som godkänts av gemenskapen.			
☐ En ANALYSRAPPORT med följande analysdata för produkten:			
FÖR DRUVMUST OCH DRUVAFT			
— Densitet:			
FÖR VIN OCH DRUVMUST I JÄSNING			
— Total alkoholhalt:		— Verklig alkoholhalt:	
FÖR ALLA PRODUKTER			
— Total torrsbstanshalt:		— Total svaveldioxidhalt:	
— Total syrahalt		— Halt av flyktiga syror	
— Citronsyrahalt			
☐ En BEKRÄFTELSE (3) från den behöriga myndigheten på			
— att det vin för vilket dokumentet utfärdats är producerat i regionen och har enligt ursprungslandets lagstiftning erkänts vara berättigat till ursprungsbeteckningen i fält 5.			
— att den alkohol som har tillsatts det vin som detta dokument avser har framställts av vin.			
Namnteckning:			
9. TULLMYNDIGHET		Tullkontorets fullständiga namn och adress:	
Riktigheten av ovanstående förklaring intygas härmed			
Ort och datum:			
Namnteckning:		Stämpel:	

Tilldelning (Övergång till fri omsättning och utfärdande av utdrag)

Kvantitet	10. Nummer och datum för tulldokumentet för övergång till fri omsättning och för utdraget	11. Mottagarens fullständiga namn och adress (utdrag)	12. Den behöriga myndighetens stämpel
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
Tillgänglig			
Tilldelad			
13. Övriga anmärkningar			

f) vin och druvsaft som importerar i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 eller andra konsulära konventioner eller New Yorkkonventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag,

g) vin och druvsaft som finns i lager ombord på fartyg och flygplan i internationell trafik,

h) vin och druvsaft som har sitt ursprung och buteljerats i Europeiska gemenskapen, har exporterats till ett tredjeland och återförts till gemenskapen och där övergått till fri omsättning.

Avsnitt 2 – Villkor i samband med import av vin, druvsaft och druvmust och metoder för upprättande och användning av intyg och analysrapport

Artikel 43 – V I 1-dokumentet

[3557] 1. Intyget och analysrapporten för varje parti som ska importeras till gemenskapen ska upprättas på V I 1-dokumentet.

V I 1-dokumentet enligt första stycket ska upprättas på V I 1-blanketten enligt förlagan i bilaga IX [3571]. Det ska undertecknas av en tjänsteman vid ett offentligt organ och av en tjänsteman vid ett godkänt laboratorium enligt artikel 48.

2. Om produkten i fråga inte är avsedd för direkt konsumtion, behöver analysrapporten i V I 1-blanketten dock inte fyllas i.

Om det rör sig om vin i märkta behållare som rymmer högst 60 liter och är försedda med engångsförslutningar, och vinet härstammar från ett land som anges i bilaga XII del A [3574] och som har gett särskilda garantier vilka har godkänts av gemenskapen, ska analysrapporten på V I 1-blanketten endast innehålla följande uppgifter:

- a) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- b) Total syrahalt.
- c) Total svaveldioxidhalt. *Förordning 202/2013.*

Artikel 44 – Beskrivning av handlingarna

[3558] 1. V I 1-blanketten ska bestå av ett original som fylls i på maskin eller för hand och en genomslagskopia.

2. V I 2-blanketten ska vara ett utdrag som utformats enligt förlagan i bilaga X [3572]. Det innehåller samma uppgifter som V I 1-dokumentet eller ett annat V I 2-utdrag och ska stämplas av ett tullkontor i gemenskapen. V I 2-blanketten ska bestå av ett original och två kopior.

3. V I 1-dokumentet och V I 2-utdragen ska uppfylla de tekniska krav som anges i bilaga XI.

4. Både originalet och kopian ska åtfölja produkten. V I 1- och V I 2-blanketterna ska fyllas i antingen på maskin eller för hand eller med en motsvarande metod som godkänts av ett offentligt organ. Om de fylls i för hand ska detta göras med bläck och versaler. De får inte innehålla några raderingar eller överskrivningar. Ändringar ska göras genom att de felaktiga uppgifterna stryks över och rätt uppgifter läggs till, om så behövs. Varje sådan ändring ska godkännas av upphovsmannen och stämplas av den offentliga myndigheten, laboratoriet eller tullmyndigheterna.

5. V I 1-dokumentet och V I 2-utdragen ska förses med ett löpnummer, som när det gäller V I 1-dokumentet tilldelas av den myndighet vars tjänsteman undertecknar intyget och vad gäller V I 2-utdragen av det tullkontor som stämplar dem i enlighet med artikel 47.2 och 47.3.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2, 3, 4 och 5, får V I 1 och V I 2 utfärdas och användas i datoriserade system enligt de regler som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Den elektroniska versionen av V I 1 och V I 2 ska ha exakt samma innehåll som pappersversionen.

Artikel 45 – Förenklat förfarande

[3559] 1. V I 1-dokument som upprättats av vinproducenter i de tredjeländer som anges i bilaga XII del B [3574] och som har gett särskilda garantier som godkänts av gemenskapen ska gälla som intyg eller analysrapporter upprättade av de myndigheter och laboratorier som avses i artikel 48, förutsatt att producenterna var för sig har godkänts av de behöriga myndigheterna i dessa tredjeländer och att de står under dessa myndigheters kontroll.

2. De godkända producenter som avses i punkt 1 ska använda V I 1-blanketten och i fält 9 ange namn och adress på den godkännande myndigheten i det aktuella tredjelandet. De ska fylla i blanketten och ange följande uppgifter:

a) I fält 1, namn och adress samt registreringsnummer i ett av de tredjeländer som anges i bilaga XII del B.

b) I fält 10, åtminstone de uppgifter som avses i artikel 43.2.

Producenterna ska skriva sin namnteckning i det därför avsedda utrymmet i fälten 9 och 10, varvid de ska stryka orden ”namn och tjänsteställning”.

Stämpel och uppgift om laboratoriets namn och adress behövs inte. *Förordning 202/2013*.

Artikel 46 – Undantag

[3560] Artikel 43.2 och artikel 45 i denna förordning behöver inte tillämpas, om det konstateras att de produkter som omfattas av åtgärderna har varit föremål för förfalskning som kan innebära en hälsorisk för konsumenterna eller om de behandlats med andra oenologiska metoder än de som avses i artikel 82.2 [3518] i förordning (EG) nr 479/2008.

Artikel 47 – Användning

[3561] 1. Originalen och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdragen ska i samband med tullbehandlingen av partiet för övergång till fri omsättning överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tullbehandlingen äger rum.

Myndigheterna ska i förekommande fall fylla i baksidan av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget. De ska lämna tillbaka originalet och bevara kopian i minst fem år.

2. Om ett parti ska vidarebefordras i sin helhet innan det övergår till fri omsättning, ska den nye avsändaren till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står lämna V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt eventuellt en senare ifylld V I 2-blankett.

Myndigheterna ska kontrollera att de uppgifter som lämnas i V I 1-dokumentet överensstämmer med uppgifterna på V I 2-blanketten eller eventuellt att uppgifterna i V I 2-utdraget överensstämmer med den senare ifyllda V I 2-blanketten, och sedan stämpla den sistnämnda V I 2-blanketten, som nu gäller som V I 2-utdrag, och fylla i baksidan på det tidigare utfärdade dokumentet eller utdraget. Myndigheterna ska lämna tillbaka utdraget samt originalet av V I 1-dokumentet eller det första V I 2-utdraget till den nye avsändaren och bevara kopian i minst fem år.

Om ett varuparti återexporteras till tredjeland behöver ingen V I 2-blankett fyllas i.

3. Om ett parti ska delas upp innan det övergår till fri omsättning, ska originalet och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt, för varje nytt parti, originalet och två kopior av en senare ifylld V I 2-blankett överlämnas till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står.